

ת"ד 822/09 - מדינת ישראל נגד יואל יוסיפון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2017

ת"ד 16-09-822 מדינת ישראל נ' יוסיפון
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פרידל

המואשימה

נגד

יואל יוסיפון
ע"י ב"כ עו"ד שי גלעד

הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 13.4.16 בשעה 23:00 או בסמוך הוא נהג רכב פרטי ברמת השרון, ברחוב אוסשקין מכיוון דרום לכיוון צפון והתקרוב לכיכר עם רחוב ביאליק.

בכיוון אוסשקין, סמוך לכיכר מסומן באופן ברור ובולט, בכיוון נסיעת הנאשם - מעבר ח齐יה ולפניהם תמרור 306.

באותה העת חצתה את מעבר הח齊יה האמור מרום בלה, ילידת 1947 שהחלה לחצות את הכביש במעבר ח齊יה, מימין לשמאל ביחס לכיוון נסיעת הנאשם בדרכו.

התביעה מייחסת לנאשם עבירה של ניגזה בקלות ראש, ובכך שלא האט נסיעתו בהתקרבו למעבר הח齊יה, לא הבחן מבעוד מועד בהולכת الرجل, לא אפשר לה לסימן את חציית מעבר הח齊יה בבטחה וגרם לתאונת הדרכים בה נפגעה הולכת الرجل.

כתוצאה מהתאונה נחבלת הולכת الرجل בחבלות של ממש. שבר בברך אשר הציר ניתוח לצורך שיחזור וקיומו של ברך שמאל, היא אושפזה למשך 12 ימים, ועבירה הליך של שיקום.

העבירות המוחשיות לנאשם הן:

.1. ניגזה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.

- .2. או מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיכון - עבירה לפי תקנה 67 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
- .3. חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.
- .4. התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(7)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה הוגשה בהסכמה הודעת הנאשם תחת אזהרה ת/1 שם, בין השאר הוא העיד כר:

"ת: בתאריך 13.4.16 סמוך לשעה 00:23 אני נהגתי ברכב מסוג פולקסווגן מס' 7653867, איתי ברכב הייתה אשתי שישבה לצידי, נסעתה ברמת השון ברחוב אוסשטיין, אני מכיר את המקום נסעתנו לכיוון היכר לפני לא היו כל רכב, אני נסעתה עם אורות, נסעתה ב מהירות מאוד איטית בין 5-10 קמ"ש, לפני מעבר החציה נסעתה לאט מאוד, לא עצרתי למגרי הסתכלי ימינה ולא ראיתי אף אחד, לא על מעבר החציה ולא על המדרסה, מצד ימין ואח"כ הסתכלי גם שמאליה ולא היה אף אחד, התקדמתי לאט לאט ופתאום הופיעה הולכת רגל מול האוטו ובלםתי בחזקה, ופצעתי בה עם החלק ימני קדמי של הרכב האשפה נפלה, לא עפה, וגעצתי לאחר שבלםתי בחזקה, ירדתי מהרכב ראייתי אישת ישבת על הכביש... אני ראייתי שהיא לה בלחוי דימום קטן, משטרת ואמבולנס הגיעו למקום..."

....

ש. האם היה משהו שיכול להסתיר לך את שدة הראיה לימין?

ת. לא.

ש. מתי פעם ראשונה שהבנתה בגברת, בהולכת הרجل?

ת. פעם ראשונה שראייתי אותה, בזמן הפגיעה בה.

ש. איך אתה מסביר את העובדה כי לא הבחנת בה לפני הפגיעה?

ת. לא יכול לתת תשובה על כן.

ש. כמה חצתה הולכת הרجل במעבר החציה שפוגעה (נפוגעה י.ו.)

ת. לא יודע להעיר הערכות כאלה". (שורות 6-36, ל/ת).

עוד העידו מטעם התביעה העדים:

ליאור שמואל מרום-בנה של הנפגעת.

בלה מרום, הנפגעת - הולכת הרجل.

דנה אור לדיגן - עדת ראייה, התמונה התרחשה למול עיניה, עמדה בסמוך למעבר החציה, ממול כוון חציית הנפגעת.

רועי טולדנו - בוחן משטרה.

טובי ייסמן - עד מתנדב שהגיע לזירת התאונה מיד לאחר התרחשותה וצילם תמונות מהמקום.
עמוס מגוז - עובד עיריית רמת השרון, מנהל תחום מצלמות אבטחה.

עדות דנה אור תיארה במפורט את דרך התרחשות (עמ' 19 - 23 לפרוטוקול)

"ת. אני עוברת אורה. אני חציתי את הכביש מכיוון "קפה קפה" לכיוון הסופר פארם. **עמדתי בא תנועה וראיתי את הנגעה שהוא כבר הולכת כמה צדים מעבר החציה, מצד ימין שלי, הגיע רכב שפגע בה והעיף אותה.**

מה היה המרחק פחות או יותר ממרק וуд לאותו מוקד של מעבר החציה?
שם. כמה עשרות מטרים.

cashier לכיוון ההליכה שלך, מה היה שדה ראייה שלך לכיוון התאונה?
ת. היה לי שדה ראייה לכיוון התאונה. עמדתי בא תנועה כשמאחוריו עוד מעבר החציה.
שם. איפה את נמצאת?

ת. אני נמצאת במקום המסומן X בת/12. אני רואה כשהיא צועדת ממש מולו מסומן Z
ומקום עמידתי X.

לשאלת בית משפט, כן זה היה מולי.
שם. ספרי מה ראיית?

ת. הגעת לי תנועה לאחר שחציתי את מעבר החציה, התקדמתי לכיוון מעבר החציה
השני (שם התחוללה התאונה י.) שלפני עוברת אישה, היא לא הגיעה לאמצע המעבר,
אלא בתחילתו כמה צדים. הגיע רכב 5 דלתות צבע כהה ופגע בה.

שם. מה עשית?
ת. ראייתי את כל מה שקרה והייתי צריכה לróż לכיוון שהוא אליו זה היה בכיוון הכביש,
הוא המשיך לנסוע, הוא נעצר עם הגלגל השמאלי מעל הראש שלו".

בחקירה הנגדית היא עוד הוסיפה וציינה קר:

"שם. את אומרת שאתה עומדת על אי תנועה, متى את מבינה לראשונה בהולכת הרجل?
ת. **ראיתי אותה כשהיא הייתה על מעבר החציה, ראייתי אותה תוך כדי הליכה**
בעבר החציה. לא ראייתי אותה איפה היא הגיע - לא עקבתי אחריה.
שם. אמרת שהיא חצתה מספר צדים, את יודעת להגיד כמה?
ת. שלושה ארבעה צדים, היא לא הגיעו לחצי המעבר. (עמ' 22, שורות 6-13).

עד התביעה ייסמן אבי, מתנדב במשטרת התנועה רמת השרון, העיד לפני רישומו לת/16 ות/16 א', כמו כן על התצלומים

שהוא עצמו צילם מזירת התאונה, עת הוא הגיע בסמוך מאד לאחר התרחשותה. (לפי רישומו התאונה התרחשה בשעה 23:00 וכן גם מועד הגעתו למקום, תוך דקוט ספורות).

לפי רישומו, רכב הנאשם עמד ברחוב אוסשקין, כיוון נסעה מדרומ לצפון, בצומת שם רחוב ביאליק. רכב הנאשם עמד לאחר מעבר החציה המסומן במקום, כמו כן בסמוך למעבר קיימים ומוצב תמרור ג-7. (היום שמו, תמרור 306 "tan זכות קדימה להולכי רגל חוצים במקום שבו מסומן מעבר חציה"). כאשר הוא הגיע לזרת התאונה הולכת הרכב שכבה על הכביש, היא סבלה מפגיעה בידי וחתק ברגל מעל עין ימין. דקה לאחריהם הגיע אמבולנס. כאמור הוא צילם תמונות מהמקום.

דברי הנאשם לאוזני הין:

"נסעתי מאוסשקין מדרום לצפון במהירות 10 קמ"ש, אני ראייתי אותה אחרי מעבר החציה, על מעבר החציה לא ראייתי אף אחד."

במספר ת/16 (1) (סקציה) סימן העד את מקום רכב הנאשם בכיכר ביחס למעבר החציה וכן את מקום הימצאות הולכת הרגל הנפגעת (X). מצד שמאל של חזית רכב הנאשם.

התמונות צילם העד התקבלו וסומנו ת/17, ת/18.

הנפגעת, הולכת הרגל גב' בה מרום העידה כי באותו היום יצא ממקום עבודתה בשעה 22:30 וכוונתה הכללית הייתה להגיע לרכבה שחנה מעבר למעבר החציה בו נפגעה.

"עברתי במעבר החציה, הגיעתי למעבר החציה ומרגע זה איני זוכרת, התעוררתי בבית החולים... הלכתי על המדרכה, הגיעתי למעבר החציה, אני אדם מאוד אחראי מסתכלת ימינה שמאליה ומחילה לחצות. הלכתי בצורה נורמלית...".

בנה של הנפגעת, מר ליאור מרום, העיד כי הגיע לזרת התאונה דקוט מספר לאחר התרחשותה, הוא מצא את אימו ישובה ונשענת על גבי הגלגל השמאלי של הרכב הפוגע. בהגיעו למקום היו כוחות משטרה, ולאחר הגעתו, הגיע אmbolens וחושים. הוא צילם את התמונות ת/20 - ת/23.

תמונה ת/23 - צולמה בזירת התאונה באור יום כדי להמחיש בבירור את מקום התרחשות התאונה.

הבחן רועי טולנדו העיד לפि המסמכים שערך ת/2 ועד ת/14. מדובר בתיק "צמדה", דהיינו ביום האירוע לא יצא בו חן תנוצה למקומות התאונה. לב פעולותיו, משחזר ועד חישובים ביצע לפיו מה שמסר לו הנאשם, וכן לפי דיסק מצלמת האבטחה של עירית רמת השרון (ת/15).

לפי הנצפה בסרט, הנאשם עצר את הרכב רק לאחר מעבר החציה. הוא כבහן תנוצה לא מקבל את גרסת הנאשם, לפיה הוא נסע עובר לתאונה ב מהירות של 10 קמ"ש - וכלשונו:

"ש. ישנה טענה שהנאשם נהג ב מהירות של 10 קמ"ש ולא העיף את הנאשםת, המעורבתת לא הועפה קדימה, מה דעתך על הטענה?

הנаг בחקירהו שלא היה בסמוך לתאונה אמר שנהג 10-5 קמ"ש. במצויה בסרטון אני לא יכול לומר מה מהירות בה הוא נסע, אבל מהירות של 10-5 קמ"ש אינה סבירה גם ביחס ל מהירות הולכת הרגל בסרטון, וגם ביחס למקום בו הוא עצר לאחר שפגע בהולכת הרגל. זאת אומרת שהוא צריך זמן תגובה וזמן בלימה וגם לעצור".

הבחן תיאר את פעולותיו במסגרת השחזר של שדה הראייה, צילום שדה הראייה, (ראה לוחות צלומים ת/7 עד ת/10). הוא לא מצא לנכון בזמן את הנאשם במקום השחזר שביצע, לאור העובדה שהנאשם לא ידע לענות לשאלות שנשאל בחקירה ובלשונו:

"ת. אנו רואים בסרטון שהוא לא נפלת מהשמיים לשם, מקום בו אין שום הפרעה לשדה הראייה. יש אדנית בגובה ברך, יש מעבר ח齊יה מסומן, יש תמרור של מעבר ח齊יה והוא לא ידע לענות על השאלות הבסיסיות - מה יש בזמן אותו?

ש. כתבת בסקיצה שניתן להבחן בהולך הרגל על המדרכה הימנית בסמוך למעבר הח齊יה וכן עומד על שפת המדרכה הימנית וחוצה מימין לשמאל וזאת מרחק של 30 מטר מדווד לא מגבלה לשדה הראייה, מה זה הולך רגל בסמוך למעבר הח齊יה?

ת. אני חוזר על תשוביتي מוקדם, אני מצצלם תמונות בשדה ראייה כדי שלא אctrיך לבוא ולהעיר אם זה היה 70 ס"מ מעבר הח齊יה, מטר, אפשר לצפות בתמונות ולראות". (עמ' 9, שורות 1-11 לפירוטוקול).

עוד הוא הוסיף בעדותו כי לא היה ניתן לחשב מהירות הליכה ונסיעה לפי הסרטון בלבד בשל הילוך מהיר של פעולת המצלמה. עדות דומה לזה של הבחן טולדנו מסר העד ג'קי נמר (ת/29, ת/15).

לפי עדותו בהעברת הקבצים מפורמת אחד לאחר, משתנה המהירות של החומר המצלום וכן לא ניתן היה לשחזר את המהירות של הרכב הנושא.

אמור מעתה, מהמקובץ הסרטון לא ניתן לקבוע במידוק את מהירות נסעת הרכב הנאשם עובר לתאונה. כל שניתן ללמידה מהסרטון ת/15 הוא כי המקום היה מואר היטב בעת התרחשויות התאונה.

העד מגן העיד על העברת הקבוץ המתאים לידי המשטרה (ת/19).

הנאשם העיד להגנתו. לפי גרסתו הוא נהג ברכב ב מהירות 5-10 קמ"ש, הוא התקרוב לצומת לא ראה נפש חייה לא מימין ולא משאל - "ופתאום רأיתי גברת מול הרכב, עצרתי בחזקה", לפי גרסתו הולכת הרגל נפוגה מצדיה הימני של הרכב.

מהמוקבץ עד כהן, לאחר שבחןתי העדויות והראיות כולם הגעתו למסקנות כדלקמן:

עדותה של דינה אור לא נסתירה בכל שלב. אני קובע כי מצאתי עדותה אמת. היא תיארה באופן מדויק ומפורט את אשר התחולל למול עיניה ממש - עת רכב הנאשם הגיע מימינה ופגע בהולכת الرجل שעלה בשזוויה האחרונה נמצאה בתוך תחום מעבר החציה. זאת לדעת העדה אור, עדמה בפתח מעבר החציה למול כיוון חציית הולכת الرجل הנפגעת שצעדה למולה מעבר.

אין חולק כי הנאשם עד עתה, אינו יודע להסביר היכן ומדוע לא הבхи בהולכת الرجل טרם הפגיעה בה. טענתו כי היא נפגעה מצד ימין של חזית רכבו אינה נכונה, ולענין זה ראה הסקיצה שעריך המתנדב יסמן ת/16(1), עת הוא הופיע במקום התאונה מיד לאחר התרחשותה, וכך ראה הצלומים שביצעו שם ניתן לראות כי אנשים המטפלים בנפגעת כאשר היא נמצאת משמאלו ובחזית רכב הנאשם.

לא אקבל כי עדותו של הנאשם כעדות אמת, עת טען שנסע במהירות של 5-10 קמ"ש עובר לתאונה, מהירות זו קרויה למהירות אפס, "נסעה על טורם" לדברי הבוחן רועי טולדנו. זאת לדעת כל מי שנוהג ברכב, ינסה לנוהג במהירות 5-10 קמ"ש ויבחין עד כמה גרסה זו לא מציאותית, ובמיוחד לנוכח עדות מעוף הולכת الرجل ממוקם חצייתה מעבר ועד הנפילה אל הכביש.

כאן המקום להוסיף עדות עדי התביעה, לא נסתרו בכל שלב. לא על ידי עדות אחרת ולא על ידי חוות דעת מקצועית שתהא סותרת עדות הבוחן המשטרתי.

מהתובנות בלוחות הצלומים ת/7 עד ת/11, ניתן לראות כי לנוהג יש שדה ראייה פתוח הן למעבר החציה להולכי רגל והן למתקדם למעבר.

באמירתו הכליל של הנאשם כי לא נמצאו הולכי רגל לא מימין ולא משמאלו, הוא מגלת דעתו שהוא לא הבхи אף בהולכת الرجل הנוספת, בעדה אור דינה שהייתה משמאלו.

זאת לדעת, לפי תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה נהוג רכב המתקרב למעבר החציה, יאט את הרכב אם הולך الرجل עומד על המדרכה בסמוך למעבר החציה ואם ניכר שכוכונתו של הולך الرجل לחצotta את הכביש, ניתן לו זכות קדימה. הנה כי כן, הנאשם לא הצליח להציג כל הסבר מניח את הדעת מדויק לא הבхи בהולכת الرجل בה הוא פגע, ומביעוד מועד, במקום אשר בו שדה הראייה פתוח לחלווטין, עוד טרם הפגיעה בה - למעבר עצמו, בדרך של חבלה של ממש.

סוף דבר:

בשיעור על עדות עדי התביעה, להם אני מאמין, אני מרשים את הנאשם בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר 2017, במעמד התביעה והסגורה.